

loven hjemlede Bevillingsform; det er ikke det Naturlige, at opstille Sigt paa den Maade, som fæet er her. Jeg vil tilføie, at jeg finder det saameget mere besynderligt og uheldigt at komme ind derpaa, som jeg holder mig forvisset om, at, hvis der overhovedet skal være Spørgsmaal om Forandringer i Loven af 26de Mai 1868 — det er dog, synes mig, noget tidligt at begynde at tænke derpaa — ja, mine Herrer, saa skal Forandringen sandelig gaae i den modsatte Retning af den, som skulde betegnes ved, at man gjør det Hele i den Forstand til en Statsinstitution, at det kommer ind paa Finantsloven og kommer ind paa Statsregnskabet (Berg: Saa tage vi det ud igjen!). Ja, det ærede Medlem skal have mange Tak! Det er en meget let Dmgang med Finantsloven, som jeg ikke troer stemmer enten med Finantslovens eller med Rigsdagens Værdighed. Jeg betragter slet ikke den Ordning, der blev truffen ved Loven af 1868, som ideal; paa ingen Maade; men det er en Ordning, som man af praktiske Grunde troede at kunne gaae ind paa. Lader os dog ialfsald vente i nogle Aar og see, hvorledes det gaaer, skal der da ssee Forandringer, saa skal det ssee ikke i den Retning, at man bringer dette Forhold i næiere Forbindelse med Rigsdagen, gennem Finantsloven, og med Statsrevisionen, men tværtimod i den Retning, at man decentraliserer mere. Man burde dog vistnok vogte sig for, ved Voteringer paa Finantsloven at give Fingerpeg i en Retning, som er urigtig. Jeg kan, som sagt, heretter ikke troe Andet, end at det maa være Rigsdagens Sag at værges om sin egen Værdighed og Finantslovens naturlige Charakter mod Forslag af den Art som det foreliggende, der nedbryde Grændserne mellem Finantslovbevillingen og statistiske Notitser, Forslag, som tale om calculatoriske Bevillinger, imod det sædvanlige Lovsprog. At overgive uden videre den hele Overformynderirevision til en ny Efterrevision af Statsrevisorerne, er sandelig ogsaa en Tanke, som jeg troer, at fremfor alt Rigsdagen maa bede sine Statsrevisorer fritagne for. Nu maae de ærede Medlemmer ikke troe — jeg vender tilbage til dette Punkt — at det er for en Formindsfelse af mit Ansvar, at jeg taler; paa ingen

Maade. Er der Spørgsmaal om nogen Undersøgelse udenfor Finantsloven, udenfor Statsrevisionen, har det ærede Medlem Duffe om nogen Oplysning, om nogen nærmere Undersøgelse af Overformynderiet, saa skal jeg stille, hvad der staaer til min Naadighed, til det ærede Medlems Tjeneste. Det er som sagt paa ingen Maade for at formindske noget Ansvar overfor Rigsdagen, som jeg i fuldeste Maal er villig til at bære, men det er for at bidrage Mit til, at Finantsloven og Statsregnskabet kunne holdes indenfor de rette Grændser, at jeg har maattet tale imod dette Forslag. — Jeg troer nu at have gennemgaaet de Forslag, som foreligger. (En Stemme: Forslaget under Nr. 20!). Ja, det er ganske rigtigt; Repræsentationspengene for Stiftamtmanden paa Island foreslaaes nedsatte med 200 Rd. Det er af den Slags Ting, som jeg naturligviis helst saa, at Thinget bevilligede heelt, men Noget er jo bedre end Intet. Det er jo ikke muligt at føre noget afgjørende Beviis om 200 Rd. mere eller mindre paa dette Punkt. Men iøvrigt ville jo nu det islandske Budgets Detailler udgaae af Finantsloven.

H. M. Peterfen: Den høitærede Justitsminister kom ved temmelig korte Bemærkninger bort fra, hvad jeg før tillod mig at udtale, men dette maa nu være hans Sag. Et kan jeg dog ikke indrømme, nemlig at det skulde være en Misforstaaelse fra min Side, naar jeg talte om de Ubemidlede, som ikke have Ret til at søge Communen i Sygdomstilsælde. Dette kan jeg ikke indrømme, og jeg skal ganske henstille til det ærede Thing, om enten Ministeren eller jeg har Ret. Men i hvert Fald kan jeg endnu mindre indrømme, at det er en Smødefkommen af Udvalgets Indstilling fra ifjor, naar der her er brugt den Udtalelse om Ubemidlede, som ikke egne sig til at modtage Fattighjælp eller ikke ønske at søge den, og der saa istedet derfor sættes: „de Ubemidlede, som ikke ere berettigede til at søge den“. Jeg maa holde paa, at der her ikke foreligger en Misforstaaelse fra min Side, naar det er saaledes, at der er udtalt et Duffe om at lette udenbys dertil iøvrigt egnede Syge Ud-